

Berg: Ja, jeg fik ikke noget videre ubønhængende Svar af den høitærede Minister. Jeg spurgte Ministeren, om der ikke var andre Ting, som han havde maattet udsætte ifjor, og som det havde trykket ham ikke at kunne faae udsætte, men det talte Ministeren ikke om. Jeg har hørt forskellige Klager over, at der med Hensyn til Arbejder, til hvilke det var bevilget den høitærede Minister Midler, og som man havde ventet fortsatte endog i forstærket Grad i sidste Aar, ikke er sket Noget, saa at mange Interesser have lidt ved ikke at blive fremme. Den høie Regjering undlader at møde med et ordinært Finanslovforslag efter Grundlovens Bydende for 1881—1882, men i Stedet derfor møder man med enkelte Stykker af Lovforslag, enkelte Ting, som særlig behøvede enkelte Ministre. Jeg veed ikke, om det høie Thing kan følge den høitærede Minister paa denne Vej, det er Begyndelsen dertil, jeg kan det ikke af noget som helst Hensyn. Det gaar ikke an, at den høie Regjering faar lavet en Praxis, ifølge hvilken den kan skyde den rigeligste Finanslov, noget Folkething har bevilget siden 1849, til Side og saa hver den midlertidige Lov saaledes, at visse Klassers Interesser i Samsundet ikke direkte komme til at lide Skade, idet man søger at hjælpe enkelte Spørgsmaal, som vedrøre disse Samsundslag, frem ved særlig Lov, men lader Samsundets almindelige Interesser ligg. Og hvorfor? Fordi man vil have sin Magtlyst tilfredsstillet gennem særlige Strids-spørgsmaal, og gennem den Krig, Regjeringen fører med Folkethinget i det Hele, vil have gennemført den Theori, at man kan regjere trods Folkethinget. Det er Begyndelsen, det gjælder at tage skarpt Die paa, og jeg tror, det er rigtigt, at man aabent siger Ministeren: Grunden dertil er ikke Uenighed med den høitærede Minister i dette Punkt; der er Uenighed i saare mange Spørgsmaal, som er meget betydelig, men ikke i dette. Imidlertid, da det gjælder om at faae Finansloven bevilget, mærkede vi ikke nogen stor Støtte fra Ministeren for vore Betragtninger, men maaske har han gjort for-gjæves Modstand andre Steder. Derfor kan den høitærede Minister ikke vente nogen særdeles speciel Undtagelse fra den Regel, som Situationen efter min Opfattelse nødvendig foreskriver dette Thing. Et er, hvad man kan gjøre under andre Forhold, der kan man overmaade let komme hinanden imøde af slige Bekvemmelighedshensyn. Der ligger Intet bagved, men bagved dette System, som her er antydet gennem dette enkelte Forslag, som her er fremkommet, ligger der i Virkeligheden overmaade Meget. Lad os borttage enhver som helst Forventning i Samsundet til alle Sider om, at man paa denne Maade kan frigjøre visse Dele af Samsundet for de uheldige og beklagelige Følger af denne Regjerings Politikk. Det vil bidrage f. Ex. til yderligere at styrke Stemningen

for en nødvendig Forandring, hvis Forfatningen overhovedet skal være Andet end Det.

Indenrigsministeren (Steel): Det forekommer mig at være en ret mærkelig Udtalelse af det ærede Medlem, som vi nys hørte, naar han i Anledning af nærværende Lovforslag yttrede, at det syntes, at Regjeringen vil bruge en anden Fremgangsmaade overfor nogle Samsundsklasser end overfor andre, hvis Interesser ogsaa kunde fortjene at komme i Betragtning, eller at der ikke toges Hensyn til nyttige Foranstaltninger for det Almene. Disse eller lignende Ytringer forekomme mig, uden Hensyn til den i nærværende Tilfælde særlig uheldige Sammenstilling, at være ret mærkelige. Jeg veed ikke, hvortil det ærede Medlem sigter. Han synes ialtfald at sælbe sin Dom noget tidlig. Jeg agter imidlertid ikke ved denne Leilighed at komme ind paa en Redegørelse af Regjeringens Fortolkning af den midlertidige Bevilling. Hvad her foreligger, er et saa exceptionelt Tilfælde, at det kun kan forekomme mig høist overraskende, at det ærede Medlem vil have det henført under Kategorien: Begunstigelse til Fordel for en enkelt Samsundsklasse. En saadan Opfattelse og de brugte Udtryk forekomme mig ikke vel overlagte eller velvalgte. Jeg skal ikke fortsætte nogen Strid i storpolitisk Retning med det ærede Medlem. Det er ikke mig, som det nærmest tilkommer at give Tilsvaer i saa Henseende. Jeg vil blot bemærke til det ærede Medlem, at jeg hverken har ønsket eller ventet at staa overfor de Herrer anderledes end mine Kollegaer. Naar jeg har forelagt dette Forslag, er det, fordi det forekommer mig naturligt og billigt og i god Overensstemmelse med den Interesse, som i forrige Samling saa udelte vises det. Jeg skal ikke indlade mig paa den Strid, som det ærede Medlem har reist her. Det er høist unyttigt, at man i dette Thing, istedetfor at drøfte Sagenes Realitet, tage dem som Udgangspunkt for storpolitiske Betragtninger, hvilket ikke fremmer Arbejdet. Jeg skal ikke bidrage dertil. Jeg anbefaler Forslaget til hurtig Fremme.

Tauber: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) deri, at det fra Folkethingets Standpunkt ikke paa nogen Maade kan gaa an at udstille saadanne enkelte Brudstykker af den tidligere Finanslov fra de øvrige og vedtage dem som særlige Love. Derved styrker man kun Regjeringens Stilling i den Strid, som Regjeringen har reist mod Folkethinget. Det er imidlertid kun den ene Side af Sagen, forekommer det mig. Jeg vil tillade mig at fremdrage den anden Side, som der ogsaa maa tillægges nogen Betydning. Jeg har lige-